

Folkepensionister, der indlægges på plejehjem, modtager deres fulde pension i indlæggelsesmåneden og herudover i de følgende 6 måneder. Visitation til plejehjem modsvarer ikke indlæggelse. Efter 6-måneders-periodens ophør udbetales lomme-penge, som tilfældet er i den nugældende lovgivning.

Man vil givetvis udbasunere, at forslaget bevirker, at det blåluftstræk på fremtiden, som regeringen har udstedt gennem finanslovsforslagets underskud på ca. 40 mia kroner, i stedet bliver på op imod 45 mia kr. Begge tal er imidlertid uacceptabelt høje, og fremskridtspartiet har da også gennem besparelsesforslag påpeget dette. Det kan ikke nytte noget at hævde, at den fordeling af de offentlige udgifter, som man een gang har fundet frem til, skal være en hellig ko. Folkepensionen halter jo langt bag efter andre offentlige ydelser. Derfor skal der en omfordeling til. Fremskridtspartiet finder en anstændig folkepension vigtigere end statslig ulandsstøtte, kunstfondstilskud, overbureaukrati, særpensionsfordele til offentligt ansatte eller uddannelse af langt flere akademikere, end dette samfund har behov for. Kort sagt: Betingelsen for en ordentlig folkepension er i det blot længere løb en sund økonomisk politik. Det er besparelser på de nævnte poster – og ikke på folkepensionen – der skal redde Danmarks betalingsbalancevanskeligheder.

3) Forslaget tilsigter, ud over de konkrete forbedringer for folkepensionisterne, også en let forståelig pensionslovgivning.

I den nuværende lovgivning svinger størrelsen af pensionen på en måde, der er uforståelig for de fleste. En indviklet skattelovgivning samt indviklede regler for, hvilken transbestemt hjælp efter bistandsloven pensionister i øvrigt har mulighed for at opnå, gør i alt for mange tilfælde pensionisternes forvirring omkring lovgivningen endnu større.

Alene til administration m. v. af de nuværende indviklede folkepensionsberegningsregler osv. medgår formentlig omkring 400 menneskers fulde arbejdskraft.

Dette administrationsarbejde kan spares ved, at der bliver én og kun én folkepensionssats, der lægges så højt som foreslået.

Det er uværdigt for vore ældre medborgere, at de i meget stort omfang ingen mulighed har for at sætte sig ind i paragrafingen og derfor ofte i virkeligheden ikke får, hvad der tilkommer dem. Det var ramt i plet, da folketingsmedlem Inge Krogh, kristeligt folkeparti, under første behand-

ling af et forslag tilsvarende det foreliggende, udtalte:

»Jeg talte forleden med en person fra socialforvaltningen i en af vore større byer. Vedkommende indrømmede, at næsten hver eneste pensionist er nødt til at få tolket, hvad der egentlig stod i det, man havde skrevet til dem. Det burde kunne administreres lettere. Det må blive for dyrt, hvis hver eneste pensionist skal have forklaret, hvad der bliver skrevet til ham/hende.« (Folketingstidende 1978-79, forhandlingerne sp. 5788).

4) For så vidt angår skattelovgivningen vil fremskridtspartiets forslag i øvrigt medføre, at næsten alle pensionister vil få total skattefrihed. Dermed vil det at yde en indsats for pensionister blive opmuntrret. I dag straffes dette til skade for hele samfundet.

5) Den meget indviklede og uhyre uretfærdige boligskrivningslovgivning bør efter fremskridtspartiets opfattelse ophæves. Samfundsøkonomisk er den jo reelt et tilskud til forhøjet huslejeniveau. For så vidt angår pensionisterne foreslås imidlertid foreløbig bevarelse af den nuværende boligydelseslovgivning (lov nr. 251 af 8. juni 1978, jfr. finansloven § 15.03.33.51.01. Folketinget må skabe forbedrede tilstande på boligmarkedet generelt, før det kan tilrådes at indføre en mere fornuftig ordning end den nuværende.

6) Sociale ydelser ud over folkepensionen bør gives i det omfang, der er behov for det. Dette forslag medfører ingen ændringer i nuværende lovgivning og praksis – heller ikke vedrørende de kommunale rådighedsbeløb, (jfr. finansloven § 15.03.32) gratis sygehusophold, lægebehandling, medicin- og brilletilskud, ergoterapi osv.

7) Det er forslagsstillernes opfattelse, at retten til folkepension bør være ens for alle. Samfundets pligt bør hverken være afhængig af ægteskabelige forhold eller af tidligere arbejdsmæssige forhold. Grundsætningen »Ens Pension for Alle« ligger dybt forankret i fremskridtsforbedringen af den nuværende lovgivningstilstand.

Selvfølgelig kan man argumentere for, at to i een husstand kan leve billigere pr. næse end en enligboende. Men fortsætter folketinget med at behandle folkepensionister forskelligt, er der ingen ende på, hvilke påstande om opdelingskriterier der kan fremsættes fremover. Hvordan med to ældre søskende, der bor sammen, eller dem der lever sammen uden at være gift eller endog har ladet sig skille for at få to enligpensionsindtægter?

Derfor medfører lovforslaget, at der ikke længe er straf på ægteskabet, men at alle borgere, enlige som gifte, betragtes som ligeværdige. Heri ligger